ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ .1

ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Ι'- ΑΡ. 10-285

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
(Στοά Πεσμαζόγλου)

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοά Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνον 2271

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 380	Ἐτησία	Δολλ. 10
Ἑξάμηνος	» 200	Ἀμερικῆς	» 15
Τρίμηνος	» 100	Γερμανίας	Μ. 50

Η ΠΡΩΪΑ

ΙΣΤΟΡΙΑ Δ' ΤΟΜΟΣ 1 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ
17
ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1935
Ἀν. ἡλίου 5.44'—Δύσις 7.13'
Μύρωνος μάρτυρος, Κυπριανοῦ
Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμοκρασία: μεγ. 36.2, ἐλ. 19.4.
Ὑγρασία ὀλίγη. Ἄνεμοι Β. Δ. Θάλασσα ὀλίγον τεταραγμένη
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 756.7

ΤΟ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟΝ

Πρὸς τοὺς καλῆς πίστεως συζητητὰς ἐπὶ τοῦ πολιτειακοῦ, οἱ ὁποῖοι εὑρίσκουν ὡς τὴν μᾶλλον συμφέρουσαν λύσιν τῆς σημερινῆς καταστάσεως τὴν ἀναβολὴν τοῦ δημοψηφίσματος δι' εὐθετώτερον χρόνον, αἰσθανόμεθα τὴν ἀνάγκην ν' ἀπευθυνθῶμεν σήμερον διὰ νὰ καταδείξωμεν τὸ ἐξαιρετικῶς ἐπικίνδυνον μιᾶς τοιαύτης λύσεως, ἡ ὁποία δὲν θὰ ἦτο κἂν «λύσις».

Τὴν μὴ διεξαγωγὴν δημοψηφίσματος διὰ τὸ πολιτειακὸν ὑπεστήριξαν ἀνέκαθεν οἱ λεγόμενοι παλαιοδημοκρατικοί — οἱ φιλελεύθεροι, δηλαδή, καὶ οἱ μετ' αὐτῶν συνεργαζόμενοι πολιτικοῖ, οἱ ὁποῖοι, μέχρι τοῦ παρελθόντος Μαρτίου ἀπετέλουν τὴν συνησπισμένην ἀντιπολίτευσιν. Ἡ παρ' αὐτῶν ἀπόκρουσις τοῦ δημοψηφίσματος εἶνε ζήτημα πολιτικῆς ἀρχῆς δι' αὐτούς. Ἰσχυρίζονται, δηλαδή, ὅτι ἡ ἀβασίλευτος δημοκρατία εἶνε τὸ νόμιμον πολίτευμα τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, τὸ ὁποῖον ἐπισήμως ἀνεγνωρίσθη παρὰ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος καὶ ὅτι ἐν ὀνόματι τοῦ πολιτεύματος τούτου καὶ διὰ τὴν κατοχύρωσίν του ἡ κυβέρνησις, ὑποστηριζομένη παρὰ τοῦ λαοῦ, κατέστειλε τὸ στασιαστικὸν κίνημα τῆς 1ης Μαρτίου. Ὡς ἐκ τούτου, συνεχίζοντες τὸν συλλογισμόν των, λέγουν ὅτι δὲν ὑφίσταται ζήτημα πολιτεύματος καὶ ὅτι κακῶς ἡ κυβέρνησις, διὰ μόνον τὸν λόγον ὅτι ὁ κ. Μεταξᾶς ἐνεφανίσθη προεκλογικῶς μὲ ἀναπεπταμένον τὸ βασιλικὸν λάβαρον, ἀπεφάσισε νὰ θέσῃ ὑπὸ κρίσιν τὸ δημοκρατικὸν πολίτευμα, διὰ τοῦ μετεκλογικοῦ δημοψηφίσματος. Ὁ ἰσχυρισμὸς αὐτὸς ἀποτελεῖ διαστροφὴν τῆς πασιγνώστου πραγματικότητος. Πολιτειακὸν ζήτημα ἐτέθη, ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων, μετὰ τὸ βενιζελικὸν κίνημα καὶ ἡ κυβέρνησις εἶχε τὴν ὑποχρέωσιν ν' ἀναζητήσῃ τὴν ὁμαλωτέραν καὶ τὴν μᾶλλον νόμιμον λύσιν αὐτοῦ. Πάντως, κατόπιν τῶν γνωστῶν ἀνελίξεων, αὐτὴν τὴν στιγμὴν ὑπάρχει ἐν ψήφισμα τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως διὰ τὴν διεξαγωγὴν τοῦ δημοψηφίσματος μέχρι τῆς 15ης τοῦ προσεχοῦς Νοεμβρίου. Καὶ ἀπευθυνόμεθα πρὸς τοὺς καλοπίστους καὶ μὴ προκατειλημμένους ἐκείνους συζητητὰς, οἱ ὁποῖοι ἐδέχθησαν κατ' ἀρχὰς ὡς λογικὴν καὶ ἀναγκαίαν καὶ χρήσιμον τὴν λύσιν τοῦ δημοψηφίσματος, ἀλλ' οἱ ὁποῖοι σήμερον, βλέποντες πόσον ἡ πολιτειακὴ συζήτησις δξύνει τὴν κατάστασιν καὶ ποίας ἑκατέρωθεν προκαλεῖ ἐπικινδύνους ἀντεγκλήσεις, καταλήγουν εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι μόνη σώτειρα διέξοδος εἶνε ἡ ἀναβολὴ τοῦ δημοψηφίσματος, δηλαδὴ ἡ πραγματικὴ ματαίωσίς του.

Οἱ οὕτω σκεπτόμενοι σήμερον ἀγονται εἰς τὰ συμπεράσματα των ταῦτα ἀναλογιζόμενοι ποίαν ἐξέγερσιν θὰ ἐδημιούργει εἰς τὴν λεγόμενον παλαιοδημοκρατικὸν κόσμον ἡ διενέργεια τοῦ δημοψηφίσματος καὶ ἐπιθυμοῦντες, χάριν τῆς τάξεως καὶ τῆς ἡσυχίας τοῦ ἑλληνικοῦ συνόλου, νὰ ἀρθῇ ἡ ἀφορμὴ τῶν ὅσων φοβοῦνται. Ἀπατῶνται, ὅμως, πολύ, οἱ οὕτω σκεπτόμενοι. Διότι λησμονοῦν, ἀντιθέτως, ὁποία θὰ προέκυπτεν ἐξέγερσις ἀνάλογος τῆς ἑτέρας μερίδος, τῆς κεκηρυγμένης ὑπὲρ τῆς βασιλείας, εἰς περίπτωσιν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἤθελε ματαιωθῇ τὸ δημοψήφισμα. Ἡ ματαίωσίς του θ' ἀπετέλει, ἀπὸ μιᾶς ἀπόψεως, πολιτικὴν ἐπιβράβευσιν τῆς στάσεως τῶν παλαιοδημοκρατικῶν. Ὁ,τιδήποτε καὶ ἂν λεχθῇ, αὐτὸς θὰ ἐδίδετο ὁ χαρακτηρισμός, εἰς μίαν τοιαύτην τροπὴν τῆς καταστάσεως καὶ πᾶς τις δύναται νὰ φαντασθῇ καὶ νὰ ὑπολογίσῃ τὰς ἀφεύκτους συνεπείας. Καὶ τότε ἡ ἀναβολὴ — δηλαδὴ ἡ ματαίωσις — τοῦ δημοψηφίσματος ὄχι μόνον τίποτε δὲν θὰ ἀπεσόβει ἐξ ὅσων οἱ καλλιεργοῦντες τὴν ἰδέαν αὐτὴν θὰ ἤυχοντο ν' ἀποτραποῦν, ἀλλά, τοὐναντίον, εἰς νέας θὰ μᾶς ὤθει ἀναμφιβόλως ἀνωμαλίας.

Ὅπως ἐξειλίχθη ἔως σήμερον ἡ κατάστασις, τὸ δημοψήφισμα ἀποτελεῖ τὴν μόνην, τὴν ὁριστικὴν λύσιν. Ἐν δημοψήφισμα, βέβαια, διεξαγόμενον τιμίως καὶ μὲ τὴν στερρὰν ἀπόφασιν τῶν διενεργούντων αὐτό, ὅπως δι' αὐτοῦ ἐκφρασθῇ ἡ πραγματικὴ θέλησις τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἡμεῖς δὲ ὑπεδείξαμεν προχθὲς τρόπον διεξαγωγῆς αὐτοῦ ὥστε νὰ μὴν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐγερθῇ οὐδαμόθεν ἡ παραμικροτέρα καλῆς πίστεως ἀμφισβήτησις διὰ τὴν γνησιότητά του. Ἂν, μάλιστα, συντομευθῇ τὸ χρονικὸν ὅριον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου τὸ δημοψήφισμα θὰ πραγματοποιηθῇ, θὰ ἠλαττοῦντο οἱ κίνδυνοι τῶν ἐκτροπῶν τῆς πολιτειακῆς συζητήσεως καὶ θὰ ἐφθάνομεν εἰς τὴν λύσιν τῆς σημερινῆς ἐκκρεμότητος ἐν μέσῳ ὀλιγώτερον ἠλεκτρισμένης ἀτμοσφαίρας. Μόνον ἀτελὴς καὶ ἐπιπολαία ἐκτίμησις τῆς πραγματικότητος ἠμπορεῖ νὰ ἐξηγήσῃ πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ ὑπάρχουν καλῆς πίστεως συζητηταὶ, ὑποστηρίζοντες τὴν ἐγκατάλειψιν τῆς μόνης ὑπαρχούσης λύσεως.

Πτερόεντα

Οἱ ἀθῶοι

Εἶνε μερικοὶ ἄνθρωποι ποὺ βάζουν μόνοι τους τὸ κεφάλι στὸν τορβᾶ. Βλέπουν κάτω ἀπὸ τὰ πόδια των τὸ βάραθρο καὶ μολαταῦτα προχωροῦν σὰν ὑπνωτισμένοι. Πάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι τους ὁ οὐρανὸς εἶνε ὁλόμαυρος, βαρὺς ἀπὸ τὴ συννεφιὰ τῆς βροχαριᾶς, ἕτοιμος νὰ ξεσπάσῃ σὲ μπουμπουντὰ καὶ κατακλυσμό. Καὶ αὐτοὶ ξεκινοῦν μὲ τὰ ἄσπρα καλοκαιρινά τους, δίχως σακκάκι, δίχως ὀμπρέλλα. Σὲ λίγο βρίσκονται νὰ πλατσουλιάζουν μέσα στὴ λάσπη σὰν ἄσπρες πάπιες, καὶ εἶνε κατάπληκτοι πῶς συνέβη αὐτό.

Εἴδατε χθὲς αὐτὸν τὸν ἐργατικόν, τὸν Παπᾶ, ποὺ ἐπῆγε καὶ ἐμαχαίρωσε τὴν σύζυγόν του, μὲ τὴν ὁποίαν εὑρίσκετο ἐν διαστάσει. Ξαίρετε τί σημαίνει αὐτὸ τὸ «ἐν διαστάσει». Εἶνε ἡ περίπτωσις τοῦ χωρισμένου ἀντρόγυνου, ποὺ δὲν μπόρεσε ἀκόμη νὰ βγάλῃ τὸ νόμιμο χωρισοχάρτι, χάρις εἰς τὰς μεσαιωνικὰς ἀτελειώτους διατυπώσεις τῆς σχετικῆς διαδικασίας. Καμμιὰ φορὰ χρειάζεται νὰ ξοδευθῇ ὁλόκληρη περιουσία, γιὰ νὰ κατορθώσῃ νὰ ἀπαλλαγῇ ἕνα ἀταίριαστο ζεύγος ἀπὸ τὸν ἀνεπιθύμητο δεσμόν του. Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως μία ἔκδοτη γυναίκα ἠμπορεῖ νὰ διασύρῃ τὸ ὄνομα τοῦ ἀνδρός, μὲ τὸν ὁποῖον τίποτε πιὰ δὲν τὴν ἑνώνει ἐκτὸς ἀπὸ τὸ μῖσος, καὶ αὐτὸς δὲν ἔχει κανένα δικαίωμα νὰ τῆς ἀπαγορεύσῃ νὰ τὸν ρεζιλεύῃ. Καὶ τότε ἐπεμβαίνει ἡ κάμα διὰ νὰ κόψῃ τὸν δύσλυτον νόδιον τοῦ γάμου. Ἡ νομοθετικὴ ἀσθυστέρησις σπαίρνει τὸ δρόμο μὲ ἀτόματα καὶ γεμίζει τὶς φυλακὲς μὲ γυναικοφονηάδες.

Ἔτσι καὶ ὁ Παπᾶς. Ἀλλὰ αὐτὸς ἦταν ἀπὸ τοὺς ἀδιαιολογήτους, διότι ὅλα τὸν προειδοποίησαν μὲ μεγάλες φωνὲς ὅτι βαδίζει κατὰ κρηνοῦ. Ὅταν ἐγνώρισε τὴ γυναίκα ποὺ ἦτο ἡ πεπρωμένη τῆς ζωῆς του, τοῦ εἶπαν ὅτι εἶνε εὔθυμη χήρα, ὅτι εἶνε γυναίκα τοῦ κεφιοῦ της καὶ ὅτι νομάζεται Μαρία Γλεντζέ. Καὶ μόνο αὐτὸ ἔφθανε. Ἡ τύχη πολλὲς φορὲς προειδοποιεῖ μερικοὺς ἀνθρώπους μὲ ὀνόματα κυριολεκτικῶς ἀποκαλυπτικά. Ἔ, δὲν παντρεύεται κανένας ἀτιμωρητὶ μίαν νεαρὰν χήραν, ἡ ὁποία εἶνε «τοῦ κεφιοῦ της» καὶ ἡ ὁποία ἀκούει εἰς τὸ ὄνομα Γλεντζέ. Καὶ ὅμως ὁ Παπᾶς ἐπέμενε. Ἐπῆγε καὶ τὴν εὑρῆκε καὶ τῆς εἶπε καθαρά:

— Πολλὰ μοῦπανε γιὰ σένα. Μὰ γὼ δὲν πιστεύω κανένα. Ἄτιμος ὁσμος. Ἐγὼ θὰ σὲ πάρω γυναῖκα σου στεφανωτὴ καὶ ἂς σκάσουν οἱ κτροί!

Τότε ἡ χήρα τοῦ μίλησε ἐγκάρδια καὶ τίμια:

—Ἄκου, φίλε μου. Αὐτὰ ποὺ σοῦ εἶπε ὁ κόσμος δὲν εἶνε ὅλα ψέμματα. Εἶμαι μιὰ γυναῖκα ποὺ τὸ στεφάνι μὲ σφίγγει. Τράβα τὸ δρόμο σου κι' ἄσε με νὰ γλεντήσω τὴ χηρειά μου. Ἂν μ' ἀγαπᾷς τόσο πολὺ ἔρχου κάπου-κάπου νὰ μὲ βλέπῃς «καὶ» σύ. Ὄχι ὅμως μὲ τὰ στέφανα στὸ χέρι. Ἔτσι, σὰ φίλος.

Τοῦλεγε δηλαδὴ ὀρθά-κοφτά: "Ἂν εἶσαι καὶ Παπᾶς, μὲ τὴν ἀράδα σου νὰ πᾷς.

Ἀλλὰ ὁ Παπᾶς δὲν ἄκουσε τὰ φρόνιμα λόγια τῆς χήρας Γλεντζέ. Ἔτσι εἶνε ὁ ἄντρας. Ὅταν ἀγαπᾷ, εἶνε μπὶτ ἠλίθιος. Τοῦβλο μπιναλίδικο. Ἐπέμεινε λοιπόν, τὴν ἐξώρκισε, τὴν παρακάλεσε, τὴν ἐπίεσε, ὥς που στὸ τέλος τὴν κατάφερε νὰ τὴν ὁδηγήσῃ εἰς τὸν βωμὸν τοῦ Ὑμεναίου, καὶ νὰ συνδεθῇ μαζί της ἐπισήμως ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων. Καὶ ἀρχίζει τὸ δρᾶμα, ποὺ ἐτελείωσε προχθὲς μὲ τὴν κάμα.

Ὀλίγες ἡμέρας μετὰ τὸν μῆνα τοῦ μέλιτος, ὁ Παπᾶς γυρίσας ξαφνικὰ μιὰ νύκτα στὸ σπίτι του εἰς ὁ ὁποῖος ἀσυνήθιστη, εὑρῆκε ἔνα νέον νὰ ἀπασχολήτα ζωηρῶς μὲ καθήκοντα, τῶν ὁποίων ἐνόμιζε ὅτι ἐξησφάλισε τὴν ἀπόλυτον ἐξάσκησιν ἀποκλειστικῶς διὰ τὸν ἑαυτόν του. Ἐπηκολούθησε ἡ γνωστὴ ἀπὸ ὅλα τὰ μυθιστορήματα ἀνιαρὰ σκηνή, καὶ ἡ νεόνυμφος κ. Παπᾶ — τέως Γλεντζὲ — τοῦ ἀπήντησε ὅτι δὲν φταίει αὐτή, ἀλλὰ ἡ κράση της, καὶ ὅτι τὸν προειδοποίησε. Τὸ καλὸ ποὺ σοῦ θέλω, τοῦ ἐαναεῖπε, νὰ χωρισουμε, γιατί αὐτὸ δὲ θὰ βγῇ σὲ καλό μας. Αὐτὸς ἀρνήθηκε. Τότε αὐτὴ ἐπῆρε τὸ... κρεββάτι της καὶ ἔφυγε νὰ κατοικήσῃ χωριστά, νὰ γλυτώσῃ ἀπὸ τὶς ἀλλεπάλληλες σκηνές. Καὶ στὸ νέο δωμάτιο ποὺ μετέφερθη, ὡς που νὰ βγῇ τὸ διαζύγιο, ἐξηκολούθησε νὰ εἶνε ἡ Κα Γλεντζὲ — τέως Παπᾶ. Καὶ ὁ Παπᾶς, ἐπῆρε προχθὲς τὸ μαχαῖρι καὶ πῆγε καὶ τὸ ἐκάρφωσε στὸ στῆθος της, ἀναζητῶν προφανῶς τὴν καρδίαν της, μίαν καρδίαν εὐρύχωρον ὡς ὁ Ἐθνικὸς Κῆπος.

Ἐλᾶτε τώρα ἐσεῖς νὰ μοῦ βρῆτε ποιὸς φταίει. Ὁ νόμος περὶ διαζυγίου; Ἀλλὰ ἀντιδρᾷ ἡ Ἐκκλησία εἰς τὴν ἀναπροσαρμογήν του. Ἡ Γλεντζέ; Ἀλλὰ αὐτὴ ἡ καημένη τὸ ἐδήλωσε ρητῶς ὅτι ἦτο πεπροικισμένη μὲ ἐξαιρετικὴν ἰδιοσυγκρασίαν, μὲ ἐξαιρετικὸν ὄνομα καὶ μὲ ἐξαιρετικὰ ζεστὸν αἷμα. Ὁ Παπᾶς; Ἀλλὰ ὁ Παπᾶς ὁ φτωχὸς εἶνε ὁ ἐρωτευμένος τῆς Ἱστορίας καὶ κάθε ἐρωτευμένος ἔχει ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ πλῆρες ἀκαταλόγιστον, ὅσον καὶ ὁ ἀπαλλασσόμενος «δι' ἐπίσημον ἠλιθιότητα».

Εἶνε βλέπετε ἕνα σωστὸ Ὑψενικὸν δρᾶμα μὲ θεῖον. Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς εἶνε καὶ ἕνα δρᾶμα γεμᾶτο ἀναχρονισμούς. Δὲν κάνει μήτε γιὰ τὸ Χωρέμειον.

ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

Διὰ τοῦ ἀέρος

Αἱ προσπάθειαι κατακτήσεως τοῦ Πόλου

Ἡ πρώτη τὸ 1897

Ἡ τελευταία ἀποτυχοῦσα προσπάθεια τοῦ ρωσσικοῦ ἀεροπλάνου «Ε.Σ.Ε.Δ.—025» ἀπετέλεσε νέον κεφάλαιον εἰς τὴν Ἱστορίαν τῆς ἀεροπορικῆς κατακτήσεως τῶν παγκοσμίων ἐκτάσεων τοῦ Βορείου Πόλου. Τὸ ἐπεισόδιον αὐτὸ ἀποτελεῖ συνέχειαν — ἂν ἐξαιρέσωμεν τὴν ἀτυχῆ περιπέτειαν τῶν Σουηδῶν Σολομῶν Ἀντρέ, Στρίντμπεργκ καὶ Φραῖνκελ, τὸ 1897 — μιᾶς ἐποποιΐας ἐχούσης ὡς ἑξῆς χρονολογικῶς:

1925: τὰ δύο ὑδροπλάνα τοῦ Νορβηγοῦ Ἀμοῦνδσεν καὶ τοῦ Ἀμερικανοῦ Ἔλσουορθ.

1926: τὸ μὲ τρεῖς κινητῆρας ἀεροπλάνον τῶν Ἀμερικανῶν Φλόϋντ Μπένετ καὶ τοῦ Μπύρντ.

1926: τὸ πηδαλιουχούμενον τοῦ Ἀμοῦνδσεν καὶ τοῦ Ἔλσουορθ.

1928: τὸ ταχὺ μονοπλάνον τῶν Ἀμερικανῶν Ἔϊλσον καὶ Οὔλκινς.

1928: ἡ δραματικὴ ἀποστολὴ τοῦ Ἰταλικοῦ πηδαλιουχουμένου «Ἰταλία» τοῦ στρατηγοῦ Οὐμβέρτου Νόμπιλε.

1931: τὸ γερμανικὸν πηδαλιουχούμενον «Κόμης Ζέππελιν».

Λίαν ἐνδιαφέρουσα εἶνε ἡ πρώτη γενομένη προσπάθεια διὰ τὴν ἀεροπορικὴν κατάκτησιν τοῦ Βορείου Πόλου. Ἡ ἥττησις ἀπετέλεσεν ἐπὶ χιλιετηρίδα τὸ ὄνειρον τοῦ ἀνθρώπου. Τὸ 1897 οἱ τολμηρότεροι ἐξερευνηταὶ δὲν εἶχον εἰς τὴν διάθεσίν των εἰμὴ σφαιρικὰ ἀεροστατα, τὸ ἐλεύθερον ἀεροστατον. Αὐτὸ ἐξέλεξαν ὁ Σολομὼν Ἀντρέ, Στρίντμπεργκ καὶ ὁ Φραῖνκελ διὰ τὴν ἥτταν των εἰς Σπίτσμπεργκ τὴν 11ην Ἰουλίου 1897.

Τὸ ἀεροστατον ἀνεχώρησε καὶ τὸ πλήρωμά του δὲν ἐπανῆλθε.

Τὸ 1930 Νορβηγοὶ ἁλιεῖς ἀνεκάλυψαν εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Λευκῆς Νήσου, ἀνατολικῶς τοῦ Σπίτσμπεργκ, τὴν κατασκήνωσιν καὶ τὰ πτώματα τῶν τριῶν ἐξερευνητῶν.

Χάρις εἰς τὰ ἡμερολόγια, τὰ ὁποῖα ἀνευρέθησαν εἰς τὴν κατασκήνωσιν αὐτήν, ἐγνώσθη ὅτι ὁ Ἀντρέ, ὁ Στρίντμπεργκ καὶ ὁ Φραῖνκελ παρέμειναν εἰς τὸν ἀέρα 65 ὥρας. Μερικαὶ φωτογραφικαὶ πλάκες ἀνευρεθεῖσαι ἐπίσης, ἔδωσαν θαυμασίας εἰκόνας.

Τὸ ἀεροστατον εἶχε προσγειωθῆ τὴν 14 Ἰουλίου 1897, περίπου 480 χιλιόμετρα ἀπὸ τὸ σημεῖον ἐκκινήσεως καὶ 800 χιλιόμετρα ἀπὸ τὸν Βόρειον Πόλον.

"Ἐκτοτε δὲν ἔγινεν ἄλλη ἀπόπειρα πτήσεως πρὸς τὸν Πόλον εἰμὴ ἀπὸ τὸν Ἀμοῦνδσεν τὴν 21 Μαΐου 1925. Ἡ ἀποστολὴ αὐτὴ ἀπετέλεσε γεγονὸς εἰς τὴν ἀεροναυτικὴν ἱστορίαν, διότι ἐντὸς ὀκτὼ ὡρῶν τὰ ὑδροπλάνα ἐφθασαν εἰς τὸν λιμένα Νὺ Ἀαλσούντ, μόλις 254 χιλιόμετρα ἀπὸ τὸν Πόλον.

Οἱ πρῶτοι οἱ ὁποῖοι ἐπέταξαν ὑπὲρ τὸν Βόρειον Πόλον ἦσαν οἱ Μπένετ καὶ Μπύρντ. Ἡ μεγάλη φυσιογνωμία τοῦ ναυάρχου Μπύρντ καταλαμβάνει τὴν πρώτην γραμμὴν μεταξὺ τῶν ἐναερίων κατακτήσεων τῶν παγωμένων ἐκτάσεων. Προτοῦ μεταβῇ δις εἰς τὸν Νότιον Πόλον καὶ προτοῦ διασχίσῃ τὸν Βόρειον Ἀτλαντικὸν μὲ τὸ ἀεροπλάνον «Μὶς Ἀμέρικα», ἐπέτυχε τὸ μοναδικὸν αὐτὸ κατόρθωμα νὰ πετάξῃ ὑπὲρ τὸν Πόλον. Τὸν Μάϊον τοῦ 1926 οἱ Φλόϋντ Μπένετ καὶ Ριχάρδος Μπύρντ κατώρθωσαν νὰ πετάξουν ἀπὸ τὸ Σπίτσμπεργκ εἰς τὸν Πόλον καὶ ἀπὸ τὸν Πόλον εἰς τὸ Σπίτσμπεργκ.

Ὅλος ὁ κόσμος, ἀφ' ἑτέρου, ἐνθυμεῖται τὴν περιπέτειαν τοῦ πηδαλιουχουμένου «Ἰταλία» τοῦ στρατηγοῦ Νόμπιλε. Τὸ πηδαλιουχούμενον ἔφυγεν ἀπὸ τὴν Ρώμην τὴν 15ην Ἀπριλίου 1928 καὶ ἀπὸ τὸ Σπίτσμπεργκ τὴν 15ην Μαΐου, κατευθυνόμενον πρὸς τὸν Βόρειον Πόλον. Τὴν 25ην Μαΐου ἡ «Ἰταλία» ἔστειλε σῆμα κινδύνου, καθ' ἣν στιγμὴν ἐπέστρεφεν εἰς τὸ Σπίτσμπεργκ. Κατόπιν ἐκινδύνευσε μέχρι τῆς 9ης Ἰουνίου.

Ἡ Νορβηγία, ἡ Σουηδία, ἡ Ρωσσία, ἡ Ἰταλία καὶ ἡ Γαλλία ὠργάνωσαν τὴν ἀποστολὴν βοηθείας ἐκ 12 πλοίων καὶ 13 ἀεροπλάνων. Τὸ ρωσσικὸν πλοῖον «Κράσσιν», κατόπιν ἀναγνωρίσεως τοῦ ἀεροπόρου Τσουκνόβσκυ, συνέλεξε τοὺς ναυαγοὺς τὴν 24ην Ἰουνίου.

Τὴν 20ὴν Ἰουλίου οἱ διασωθέντες συνηντήθησαν εἰς τὸν κόλπον τοῦ Βασιλέως.

Ἡ περιπέτεια αὐτὴ ἐσχολιάσθη τότε πολύ. Ὁ Νόμπιλε κατηγορήθη ὅτι ἐγκατέλειψε τοὺς συντρόφους του, διεγράφη ἀπὸ τὰ στελέχη τῆς ἰταλικῆς ἀεροπορίας καὶ μετηνάστευσεν εἰς τὴν Ρωσσίαν.

Τελευταία προσπάθεια ὑπερπτήσεως τοῦ Βορείου Πόλου ἔγινεν ἀπὸ τὸ ρωσσικὸν «Ε.Σ.Σ.Δ.—025», τὸ ὁποῖον, κατόπιν πτήσεως 8 ὡρῶν καὶ 20', ἠναγκάσθη νὰ ἐπιστρέψῃ καὶ νὰ προσγειωθῇ τὴν 3ην Αὐγούστου εἰς τὸ Λένινγκραδ, 16 ὥρας καὶ 25 λεπτὰ μετὰ τὴν ἀπογείωσίν του ἐκ Μόσχας διὰ Βόρειον Πόλον καὶ "Αγιον Φραγκίσκον.

Ο ΕΡΑΝΟΣ ΤΗΣ "ΠΡΩΙΑΣ,, ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΜΑΣ

ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν ναυάρχου κ. Σοφ. Δούσμανη καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Γεωργίου Πεσμαζόγλου

Ἐκ προηγουμένων εἰσφορῶν	7.927.675.10
Τόκος πρὸς 2 % μέχρι τῆς 30)6)35	32.910.10
Σύλλογος Ὑπαλλήλων Ἐθνικῆς Τραπέζης 6' εἰσφορὰ	65.000.—
Σύνολον δρ.	8.025.585.20

ΠΡΟ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΝΤΑ ΕΤΩΝ

ΜΙΑ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΜΑΧΗΣ ΤΗΣ ΑΔΟΥΑΣ

Η ΙΤΑΛΙΚΗ ΗΤΤΑ

Α'.

Εἰς μίαν ἐπιστολήν του, ἀπευθυνομένην πρὸς νέον μεταβαίνοντα εἰς «τὸν ἀφρικανικὸν πόλεμον», ὁ Γαβριὴλ ντ' Ἀνούντσιο ἔγραφεν ὅτι αἰσθάνεται ἀκόμη εἰς τοὺς ὤμους του «τὴν πληγήν, ναὶ τὴν ἐπονείδιστον πληγὴν» τῆς Ἄδουας. Διὰ πολλοὺς φασιστὰς νέους, πιθανῶς ἀκόμη καὶ διὰ τὸν ἴδιον τὸν Μουσσολίνι, ἡ σημερινὴ ἐκστρατεία ἔχει σκοπὸν νὰ ἀποπλύνῃ τὴν ἀνάμνησιν καὶ νὰ συνεχίσῃ τὸ ἔργον τῆς κατακτήσεως τῆς Ἀβησσυνίας, ἐκεῖ ὅπου ὁ Κρίσπι ἡναγκάσθη νὰ τὸ ἐγκαταλείψῃ. Ἀπὸ μιᾶς ἀπόψεως τοῦτο εἶνε ἱστορικῶς ἀληθές. Ἡ Ἰταλικὴ θέσις σήμερον, εἶνε κατ' οὐσίαν ἐκείνη ἡ ὁποία διεμορφώθη ἀπὸ τὴν ἥτταν τῆς Ἄδουας. Τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ στρατηγὸς Μπαρατιέρι, ἀρχιστράτηγος τῶν Ἰταλικῶν στρατευμάτων εἰς τὴν Ἀφρικὴν τὸ 1895, εἶχε διαβῇ τὸν ποταμὸν Μαρέμ, ὁ πόλεμος εἶχε κατασταθῇ ἀναπόφευκτος. Ὁ Αὐτοκράτωρ Μενελὶκ ἦτο προητοιμασμένος νὰ ἴδῃ τὴν ἀπώλειαν τῆς Ἐρυθραίας μὲ τὴν ἐπαρχίαν Χάμαζεν (ἀν καὶ τοῦτο ἀντέκειτο πρὸς τὴν συνθήκην Χιούκτ, ὑπογραφεῖσαν μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Ἀβησσυνίας τὸ 1884), δὲν ἠδύνατο ὅμως νὰ χάσῃ καὶ τὴν Τιγραίαν. Ὁ πόλεμος ἐπῆλθεν, ἡ Ἰταλία ἡττήθη καὶ σήμερον ὁ Μαρὲμ ἀποτελεῖ ἀκόμη μέρος τῶν συνόρων τῆς Ἐρυθραίας. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι καὶ σήμερον ὁ πόλεμος θὰ εἶνε βέβαιος ἀπὸ τῆς στιγμῆς κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ στρατηγὸς ντὲ Μπόνο θὰ διέλθῃ τὸν ποταμὸν κατὰ διαταγὴν τοῦ Μουσσολίνι.

Τὸ φθινόπωρον τοῦ 1895 ὁ Μπαρατιέρι ἐκυριάρχει σχεδὸν ὅλης τῆς Τιγραίας. Μὲ μίαν ἐπιδεξίαν ἂν καὶ εὔκολον ἐκστρατείαν κατέλαβε τὴν Ἄδουαν, τὴν Μακέλλε καὶ τὴν Ἄμπα Ἀλάτζι καὶ εἰσέδυσεν εἰς τὸ ἐσωτερικόν. Εἶχεν ὅμως χρήματα καὶ στρατεύματα, αἱ συγκοινωνιακαὶ του γραμμαὶ περιῆλθον εἰς ἀθλίαν κατάστασιν καὶ ὀπισθεν αὐτοῦ ἡ νέα ἐπαρχία τῆς Ἐρυθραίας εὑρίσκετο ἐν συγχύσει. Ὅταν τέλος ὁ Μενελὶκ ἐκινήθη, ἔστειλε τὸν Ρὰς Μακόννεν, πατέρα τοῦ σημερινοῦ Αὐτοκράτορος, ἀπὸ τὴν ἰδιαίτεραν του ἐπαρχίαν τὸ Χάρραρ, ὁ Μπαρατιέρι εὑρίσκετο εἰς ἐλεεινὴν κατάστασιν. Τὴν 2αν Δεκεμβρίου οἱ Ἰταλοὶ ἡττήθησαν κατὰ κράτος εἰς τὴν Ἄμπα Ἀλάτζι. Τὴν 8ην Δεκεμβρίου ὁ Ρὰς Μακόννεν ἐπολιόρκησε τὸ φρούριον τῆς Μακάλλε καὶ μετὰ ἕνα μῆνα, εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ 1896, ἡ φρουρὰ παρεδόθη. Ὁ Μπαρατιέρι ἐγκατέλειψε τὴν Ἄδουαν καὶ ἀπέσυρε τὰ στρατεύματά του ἐντεῦθεν τοῦ Μαρὲμ, διατηρήσας μόνον τὴν Ἐντίστσιο καὶ τὴν Ἀντιγκράτι ἐπὶ ἀβησσυνιακοῦ ἐδάφους. Ἐντὸς δύο μηνῶν ἔχασεν ὅ,τι εἶχε κερδίσει ἐντὸς ἑξ.

Ὡς στρατιώτης ὁ Μπαρατιέρι ἦτο πλήρως ἐνήμερος τῆς ἀδυναμίας τῆς θέσεώς του. Χωρὶς ἐνισχύσεις καὶ ἀφθονωτέραν παροχὴν χρήματος, ἦτο ἀνοησία νὰ συνεχίσῃ τὴν ἐκστρατείαν, τὰ πράγματα δὲ αὐτὰ ἡ Ἰταλικὴ κυβέρνησις δὲν τοῦ τὰ παρεχώρει. Ἀφ' ἑτέρου ὁ Κρίσπι εἶχεν ὑπ' ὄψει του τὴν εἰρήνην ἐκείνην, ἡ ὁποία προϋποθέτει νίκην ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης. Ἐπὶ πλέον ὁ Μπαρατιέρι, ὁ ὁποῖος ἦτο φιλόδοξος, ἐπεδίωκε νὰ αὐξήσῃ τὸ γόητρόν του, τὸ ὁποῖον εἶχε πέσει εἰς ἐπίπεδα χαμηλότερα ἐκείνων ποὺ καὶ ὁ ἴδιος εἶχε φαντασθῆ. Εἰς αὐτὴν τὴν κατάστασιν τῆς ἀναποφασιστικότητος, διῆλθε τοὺς δύο ἑπομένους μῆνας, διαπραγματευόμενος εἰρήνην μὲ τὸν Ρὰς Μακόννεν καὶ συχρόνως προετοιμάζων πόλεμον. Ἐν τούτοις, τὴν μοιραίαν ἀπ

Θεάματα

ΑΘΗΝΑΙΟΝ. «Ο Μπόμπ της Ἀθήνας». ΑΛΚΑΖΑΡ. (Ἐπ. Βασιλίσσης). «Ἀποκαλύψεις μὲ τὸν Ἀστρονόμο».
ΑΛΗΣΙΑ. (Λεωφόρος Ἰουλιανοῦ). «Ὁ Θεὸς μᾶς ἐπιλέγει».
ΑΛΚΥΟΝΗ. (Ἐπ. Ἀθηνῶν). «Ἀγάπη μὲ τὴν ἀγάπη».
ΚΥΚΛΟΠΙΟΝ (Πλατεῖα Ὁμονοίας). «Πάστρικος Ἀλ'Γκόν (Πλαγιαστός)». «Ὁ Θεὸς μᾶς ἀπὸ τὴν ἐξουσία».
ΜΑΛΓΡΑ (Λένορμαν). 10ον προγραμμα.
ΝΟΥΒΟΥΑΛ (Ἰωνίου-Πατησίων). (Δόξας Κα-κοσκεύη). «Ἐξωφύλλο σ' ἀγαπῶ».
ΠΕΡΣΕΥΣ (Ἐπ. Ἀλκυόνη). «Ἀγάπη μὲ τὴν ἀγάπη».
ΦΛΟΙΣΒΟΣ (Ἀναπηρικὴ ἀπόρριπτα). «Ὁ Ἀνεμόμυλος Βιβᾶ».

Κινηματογράφοι:

ΑΘΗΝΑ. «Ὁ χρυσός».
ΑΘΗΝΑΙΟΝ. «Ἀγάπη μὲ τὴν ἀγάπη».
ΑΙΓΑΙΟΝ. «Ἀνθρωπος ἀπὸ τὴν Ἀφρικὴ».
ΑΛΚΑΖΑΡ. «Ἐξωφύλλο σὰν ἀγάπη».
ΑΛΑΝΤΙΣ. «Ἔρωτας τοῦ Ἑσκαλίνο».
ΑΤΤΙΚΟΝ. «Ἔρωτας τοῦ Ἑσκαλίνο».
ΒΕΡΝΤΕΝ. «Χαῖρε».
ΒΥΤΙΡΗ. «Ὁ Κεβρόκος καὶ τὰ ἀηδόνια».
ΓΙΩΡΓΙΑ. «Ἕνας κύριος ποὺ κάθε μιὰ ἀγαπᾶ».
ΕΛΒΕΣΙΑ. ΖΑΠΕΙΟΝ. «Τὸ κοκαλάκι».
ΕΝΤΕΝ. «Ἕρωτας ρωμαντικὸς ἀνθρώπου».
ΕΣΠΕΡΙΟΣ. «Ἀνθρωπος καὶ λύκος στὸ μεσοπόλεμο».
ΖΕΥΞΙΣ. «Τὸ τέσσερα μιὰ φορά».
ΗΡΑΔΕΙΟΝ. «Κλεμμένη ἀγάπη».
ΚΕΝΤΡΟΝ. «Ἀγάπη μὲ τὴν ἀγάπη».
ΚΥΒΕΛΗ. «Ἀγάπη μὲ τὴν ἀγάπη».
ΚΥΡΙΑΣ. «Ἀγάπη μὲ τὴν ἀγάπη».
ΛΙΝΤΟ. «Κορίνα».
ΛΥΡΑ. «Ἀγάπη μὲ τὴν ἀγάπη».
ΜΑΣΣΤΗΚ. «Ἐπίσκεψη».
ΜΕΛΟΠΟΙΟΝ. «Ἀγάπη Ἀνατολικὴ».
ΝΕΑΠΟΛΙΣ. «Ἕνας σὰν Σπόλε».
ΝΙΠΟΝ. «Ἀγάπη μὲ τὴν ἀγάπη».
ΟΔΟΣ ΠΑΤΗΣΙΩΝ. «Ἀγάπη μὲ τὴν ἀγάπη».
ΠΑΛΛΑΣ. «Φρουρὸς».
ΠΑΛΑΙΟΝ ΦΑΛΗΡΟΥ. «Ὁ Κορσέρος τῆς Ἥβης».
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ. «Τερμπλάν».
ΡΟΥΞ. «Ἀγάπη μὲ τὴν ἀγάπη».
ΣΑΒΟΥΑΖΑ. «Ἀγάπη μὲ τὴν ἀγάπη».
ΣΟΦΙΑ. «Ἡ δεκάτη πανγκρεσιανή».
ΣΤΑΔΙΟΝ. «Τρεῖς ἄνθρωποι κατασκοπεύουν».
Ἠειμμένα καὶ Προσεχῶς

ΤΙΤΑΝΙΑ. «Ὁ δασκάλος τῶν Ν'γκρω».
ΨΥΓΙΑΝ. (Ἀγ. Παντελεήμων). «Μπλὲ τὴν φωνή».
ΑΜΠΡΟΝΕΡΑ. (Κεφαλληνία). «Ἀγάπη τὴν Κεφάλληνα».
ΕΛΠΙΔΑ. (Κόρινθος). «Ἀγάπη μὲ τὴν ἀγάπη».
ΕΛΠΙΣ. (Ἀγ. Νικόλα

5η ΠΡΩΪΝΗ

ΕΞΕΡΡΑΓΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΖΩΓΟΥ

ΑΙΜΑΤΗΡΑΙ ΜΑΧΑΙ ΜΕΤΑΞΥ ΤΑΚΤΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΚΑΙ ΣΤΑΣΙΑΣΤΩΝ

ΕΚΛΕΙΣΘΗΣΑΝ ΤΑ ΑΛΒΑΝΙΚΑ ΣΥΝΟΡΑ

Ἀλλεπάλληλα τηλεγραφήματα ἐξ Ἰωαννίνων μετέδωκαν χθὲς τὴν πρωΐαν τὴν πληροφορίαν ὅτι εἰς τὴν Ἀλβανίαν ἐξερράγη ἐπανάστασις μὲ κέντρον τὴν πόλιν Φιέρι καὶ ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ ἰσχυροῦ Ἀλβανοῦ φυλάρχου Σεφκὲτ Βαρλάτσι.

Κατὰ τὰ τηλεγραφήματα ταῦτα ἡ πρώτη ἐκδήλωσις τοῦ στασιαστικοῦ κινήματος ὑπῆρξεν ὁ φόνος τοῦ στρατηγοῦ Γκιλιάρντι, κροατικῆς καταγωγῆς καὶ ἐμπίστου τοῦ Ἀχμὲτ Ζώγου. Τὸν φόνον διέπραξεν ὁ Ἀλβανὸς Τσεκρέζι, ὁ ὁποῖος κατά τινας πληροφορίας καὶ συνελήφθη. Τὸν φόνον τοῦ Γκιλιάρντι ἐπηκολούθησε καὶ γενικωτέρα ἐξέγερσις εἰς τὴν περιφέρειαν Φιέρι, ἐστάλησαν δὲ κυβερνητικαὶ δυνάμεις ἐναντίον τῶν στασιαστῶν, μετὰ τῶν ὁποίων καὶ συνεκρούσθησαν. Ἀναφέρεται μάλιστα ὅτι ὑπάρχουν ἑκατέρωθεν περὶ τοὺς 60 νεκροὶ, ἐν οἷς καὶ ὁ Ἀλβανὸς στρατηγὸς Τζελὰλ Ἀρανίτα.

Πάντως αἱ πληροφορίαι περὶ γενικωτέρας ἐκτάσεως τοῦ ἐκραγέντος ἐν Ἀλβανίᾳ κινήματος φαίνονται ἐξωγκωμέναι. Ὑποσδήποτε ἡ ἀλβανικὴ κυβέρνησις ἔλαβε σειρὰν μέτρων προνοίας. Οὕτω διέταξε τὸ κλείσιμον τῶν συνόρων τῆς Ἀλβανίας, προέβη εἰς τὴν διακοπὴν τῶν τηλεγραφικῶν καὶ ἄλλων συγκοινωνιῶν καὶ διέταξε τὴν μετακίνησιν στρατιωτικῶν δυνάμεων εἰς τὴν περιφέρειαν Βερατίου, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπάγεται ἡ ἐπαρχία Φιέρι.

Τὰ ληφθέντα ἐξ Ἰωαννίνων τηλεγραφήματα ἔχουν ὡς ἑξῆς:

«Ὁ Ἕλλην ταχυδρόμος Ἀργυροκάστου — Ἰωαννίνων ἀφικόμενος σήμερον (χθὲς) ἐνταῦθα, μεταδίδει τὴν πληροφορίαν ὅτι ἐξερράγη ἐπανάστασις εἰς Ἀλβανίαν μὲ κέντρον τὴν ἐπαρχίαν Φιέρι κατὰ τοῦ καθεστῶτος καὶ τοῦ βασιλέως Ζώγου. Ἡ ἐπανάστασις τελεῖ ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Βαρλάτσι. Οἱ ἐξόριστοι βαδίζουν πρὸς τὰ Τίρανα. Ἐγένετο συμπλοκὴ μετὰ τῶν κυβερνητικῶν στρατευμάτων, φονευθέντος τῶν στρατηγῶν τοῦ ἀλβανικοῦ στρατοῦ Τζελὰλ Ἀρανίτα καὶ Γκιλιάρντι. Ἐνταῦθα (εἰς Ἰωάννινα) κατέφυγον ὁ Ἀλῆ Χάσιος τραπεζίτης Ἀργυροκάστρου, ὁ δημοσιογράφος Καλατζῆ Τζεβὰλ καὶ ὁ Μουφτὴς Ἀργυροκάστρου, ἐφωδιασμένοι μὲ κανονικὰ διαβατήρια. Εἰς τὰς παραμεθορίους ἀρχὰς ἐδόθησαν διαταγαὶ ἐν συνεννοήσει μετὰ τοῦ γενικοῦ διοικητοῦ Ἠπείρου καὶ τοῦ διοικητοῦ τῆς Μεραρχίας».

Ἄλλα τηλεγραφήματα τῶν ἀρχῶν Ἰωαννίνων ληφθέντα τὸ ἀπόγευμα, ἀναφέρουν ὅτι δὲν ὑπάρχουν νεώτεραι πληροφορίαι διὰ τὰ ἐν Ἀλβανίᾳ, διότι οἱ Ἀλβανοὶ ἐκλεισαν τὰ πρὸς τὴν χώραν μας σύνορά των.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 16. (Τηλεγραφικῶς).— Ὁ «Ἡμερήσιος Τηλέγραφος» πληροφορεῖται ἐκ Τιράνων ὅτι ἐφονεύθη ὁ στρατηγὸς Γκιλιάρντι ἐκ τῶν ὑπασπιστῶν τοῦ βασιλέως Ζώγου καθ' ἣν στιγμὴν ἐπιβαίνων βασιλικοῦ αὐτοκινήτου διήρχετο ἀπὸ τὴν πόλιν Φιέρι. Ὁ φονεὺς, ὀνόματι Τσεκρέζι, ὁπαδὸς τοῦ Φὰν Νόλι συνελήφθη. Λέγεται ὅτι εἶχε σχεδιασθῆ δολοφονία τοῦ Ἀχμὲτ Ζώγου.

Σ η μ.— Ὁ φερόμενος ὡς ἀρχηγὸς τοῦ κινήματος Σεφκὲτ Βαρλάτσι, εἶνε ἐκ τῶν φανατικωτέρων ἀντιπάλων τοῦ βασιλέως Ἀχμὲτ Ζώγου. Τὴν θυγατέρα του ἐπρόκειτο νὰ νυμφευθῇ ὁ Ζώγου ὅταν ἀνεκηρύχθη βασιλεύς. Ματαιωθέντος τοῦ συνοικεσίου, ὁ Ἀλβανὸς φύλαρχος ἀπεσύρθη μηνῖον εἰς τὸν παρὰ τὸ Ἐλβασὰν πύργον του, φρουρούμενος ὑπὸ 500 ὁπαδῶν του.

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΑΛΒΑΝΙΚΟΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

ΤΙΡΑΝΑ, 16. (Ἀθην. Πρακτ.). — Τὸ ἀλβανικὸν τηλεγραφικὸν πρακτορεῖον ἀνακοινοῖ τὰ ἑξῆς:

«Διὰ λόγους, οἵτινες παραμένουν εἰσέτι ἄγνωστοι, ὁ στρατηγὸς Γκιλιάρντι ἐδολοφονήθη εἰς Φιέρι, ὁπόθεν διήρχετο. Κατόπιν τῆς δολοφονίας ταύτης ἐσημειώθη ταραχώδης κίνησις ἀποκλειστικῶς τοπικοῦ χαρακτῆρος ἐν τῇ περιφερείᾳ ταύτῃ. Διὰ τῶν συντόνων μέτρων, ἅτινα ἔλαβον αἱ ἀρχαί, ἡ κίνησις αὕτη κατεστάλη τελείως. Πολλοὶ τῶν ὑποκινητῶν συνελήφθησαν. Εἰς ὅλας τὰς περιφερείας τῆς χώρας ἐπικρατεῖ ἀπόλυτος ἠρεμία».

ΤΙΡΑΝΑ, 16. (Ἀθην. Πρακτ.). — Τὸ ἡμιεπίσημον Ἀλβανικὸν Πρακτορεῖον ἀνακοινοῖ:

«Τὸ στασιαστικὸν κίνημα, ὅπερ ἐξερράγη εἰς Φιέρι κατόπιν εἰσηγήσεως ἀτόμων τινῶν στηριζομένων ἐπί τινος κατωτέρου ἀξιωματικοῦ τῆς Χωροφυλακῆς, κατεστάλη πλήρως μετά τινας ὥρας. Ὅπως δικασθοῦν τὰ συλληφθέντα πρόσωπα ἀναφορικῶς πρὸς τὸ τοπικὸν τοῦτο κίνημα τοῦ Φιέρι, τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον θὰ μεταβῇ ἐπὶ τόπου ἵνα ἐξακριβώσῃ τὰ αἴτια τοῦ καὶ τοὺς λόγους τοῦ κινήματος αὐτοῦ. Ἀπόλυτος ἠρεμία ἐπικρατεῖ εἰς ὁλόκληρον τὴν Ἀλβανίαν».

ΑΝΤΙΘΕΤΟΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 16. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Αἱ σημεριναὶ ἐφημερίδες τοῦ Βελιγραδίου ἀναγράφουν τὴν πληροφορίαν, ὅτι ἡ δολοφονία τοῦ στρατηγοῦ Γκιλιάρντι εἰς τὰ Τίρανα δὲν ἀποκλείεται νὰ ἔχῃ ἐλατήρια ἐντελῶς ἰδιωτικὰ καὶ ἄσχετα πρὸς τὴν πολιτικήν.

Τοῦτο εἰκάζεται καὶ ἐκ τοῦ γεγονότος, ὅτι ὁ φονεὺς δημοσιογράφος Τσεκερέζι εὑρίσκετο ἀπὸ καιροῦ εἰς ὀξεῖαν προσωπικὴν ἀντίθεσιν πρὸς τὸν δολοφονηθέντα στρατηγόν, ὅστις, ἐπωφεληθεὶς τοῦ χρονικοῦ διαστήματος, κατὰ τὸ ὁποῖον ὁ Τσεκερέζι παρέμεινε φυλακισμένος λόγῳ συμμετοχῆς εἰς τὴν τελευταίαν κατὰ τοῦ Ζώγου συνωμοσίαν, συνῆψε μετὰ τῆς συζύγου του ἐρωτικὰς σχέσεις, αἵτινες κατέληξαν εἰς τὸν χθεσινὸν δραματικὸν φόνον τοῦ στρατηγοῦ Γκιλιάρντι.

Ὁ φονεὺς εἶνε γνωστὸς δημοσιογράφος τῆς Κορυτσᾶς, ἐσπούδασεν εἰς Ἑλλάδα καὶ Ἀμερικὴν, ἐξέδιδε δὲ εἰς τὰ Τίρανα τὴν ἐφημερίδα «Ὥρα» καὶ ἀργότερα τὸν «Τηλέγραφον».

ΝΕΩΤΕΡΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 16. (Ἀθην. Πρακτ.).— Ὁ ἐν Βελιγραδίῳ ἀνταποκριτὴς τοῦ Πρακτορείου Χαβᾶς τηλεγραφεῖ ὅτι κατ' εἰδήσεις ἐξ Ἀλβανίας, ὁ στρατηγὸς ὅστις ἀπεστάλη ἐπὶ κεφαλῆς τῶν κυβερνητικῶν στρατευμάτων διὰ τὴν καταστολὴν τοῦ στασιαστικοῦ κινήματος, ἐφονεύθη κατὰ τὴν διάρκειαν μάχης πρὸς τοὺς στασιαστάς. Ὁ ἀριθμὸς τῶν νεκρῶν ἀνέρχεται εἰς πεντήκοντα. Αἱ ἀπώλειαι αὗται ἀφορῶσι τὰν κυβερνητικὸν στρατόν. Διὰ τὰς τῶν ἐπαναστατῶν οὐδεμία πληροφορία ἐλήφθη εἰσέτι. Ἡ κυβέρνησις ἀποστέλλει νέα στρατεύματα πρὸς τὴν περιοχὴν τοῦ Φιέρι, ὅπου ἐξερράγη τὸ στασιαστικὸν κίνημα. Στρατοδικεῖα ἱδρύθησαν εἰς ὅλην τὴν περιοχὴν τοῦ Φιέρι, ἀναμένεται δὲ ἡ ἔναρξις ἐκτελέσεως τῶν συλλαμβανομένων ἐπαναστατῶν.

ΣΥΛΛΗΨΕΙΣ ΒΟΥΛΓΑΡΩΝ ΚΟΜΙΤΑΤΖΗΔΩΝ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 16. (Τρανζόσεαν).— Αἱ ἐφημερίδες τῆς Βιέννης πληροφοροῦνται ἐκ Σόφιας, ὅτι εἰς τὴν πρωτεύουσαν καὶ τὴν Φιλιππούπολιν συνελήφθησαν 46 μέλη ἀνήκοντα εἰς τὴν ἀριστερὰν πτέρυγα τῆς Μακεδονικῆς Ὀργανώσεως. Οἱ συλληφθέντες λέγεται, ὅτι διεξήγον ζωηρὸν ἀγῶνα μεταξὺ τῶν τέως μελῶν τῆς διαλυθείσης Μακεδονικῆς ἐπαναστατικῆς Ὀργανώσεως, ἐπιδιώκοντα τὴν ἀνασυγκρότησιν τῆς ὀργανώσεως ταύτης ἐπὶ κομμουνιστικῶν βάσεων.

ΕΦΟΝΕΥΘΗ Ο ΑΕΡΟΠΟΡΟΣ ΠΟΣΤ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 16. (Ἀθην. Πρακτ.). — Τηλεγραφοῦν ἐξ Οὐασιγκτῶνος, ὅτι ὁ ἀεροπόρος Πὸστ ἐφονεύθη κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς πτήσεώς του πρὸς τὴν Ἀλάσκαν. Περιέργως ἡ εἴδησις αὕτη θανάτου του συνέπεσε μὲ τὴν ἐπιψήφισιν νομοσχεδίου ὑποβληθέντος εἰς τὴν Γερουσίαν καὶ δι' οὗ τὸ ἔθνος θὰ ἠγόραζε, τιμῆς ἕνεκεν, τὸ ἀεροπλάνον, μὲ τὸ ὁποῖον ὁ Πὸστ θὰ ἐξετέλει τὸν ὕψον τοῦ κόσμου καὶ τὸ ὁποῖον θὰ κατετίθετο εἰς ἱστορικὸν μουσεῖον πρὸς διαιώνισιν τοῦ ἐξαιρετικοῦ τούτου γεγονότος.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΤΟ ΕΝΟΙΚΙΟΣΤΑΣΙΟΝ ΠΑΡΑΤΕΙΝΕΤΑΙ ΕΠΙ ΕΤΟΣ

ΥΠΟΓΡΑΦΕΤΑΙ ΣΗΜΕΡΟΝ ΤΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς κυβερνήσεως κ. Κονδύλης συνειργάσθη χθὲς τὴν ἑσπέραν μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης κ. Ρωμανοῦ, ὁ ὁποῖος τοῦ ὑπέβαλε πρὸς ἔγκρισιν τὸ σχέδιον διατάγματος περὶ παρατάσεως ἐπὶ ἓν ἔτος τοῦ ἐνοικιοστασίου.

Κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ κ. Κονδύλη, διὰ τὰς πρὸ τοῦ 1930 μισθώσεις ἐπιτρέπεται διὰ τοῦ διατάγματος αὔξησις τῶν ἐνοικίων κατὰ 15 %, διὰ δὲ τὰς μεταγενεστέρας μισθώσεις αὔξησις κατὰ 5 %.

Ἰδιαιτέρα συζήτησις κατὰ τὴν συνεργασίαν τῶν κ. κ. Κονδύλη καὶ Ρωμανοῦ διεξήχθη διὰ τὸ ζήτημα τῆς προστασίας τῆς ἐπαγγελματικῆς στέγης. Ἀνεγνωρίσθη σχετικῶς, ὅτι ὁ κτηματικὸς κόσμος, λόγῳ τῶν ληφθέντων ὑπὸ τοῦ κράτους κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη δεσμευτικῶν τῆς ἰδιοκτησίας μέτρων ὑπέστη θυσίας, ἐκρίθη ὅμως ὅτι ἡ δημιουργηθεῖσα ἐκ τοῦ κινήματος οἰκονομικὴ κατάστασις καὶ ἡ ἐπιταθεῖσα λόγῳ τοῦ ὑπερεπαγγελματισμοῦ κρίσις ἐπιβάλλουν τὴν ἐφαρμογὴν μέτρων προστασίας τῆς ἐπαγγελματικῆς στέγης.

Τὸ διάταγμα περὶ παρατάσεως τοῦ ἐνοικιοστασίου καθαρογραφόμενον, θὰ ὑποβληθῇ ἐντὸς τῆς ἡμέρας εἰς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας.

Τοῦ διατάγματος θὰ προηγῆται ἐμπεριστατωμένη εἰσηγητικὴ ἔκθεσις τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, θὰ δοθῇ δὲ πρὸς δημοσίευσιν ὁμοῦ μετὰ τοῦ διατάγματος.

ΟΙ ΕΚΔΗΛΩΘΕΝΤΕΣ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΠΑΛΙΝΟΡΘΩΣΕΩΣ ΠΛΗΡΕΞΟΥΣΙΟΙ

Ἐκ τοῦ Κέντρου Λαϊκῶν πληρεξουσίων Βασιλικῆς παρατάξεως ἀνεκοινώθη ὅτι μέχρι τοῦδε προέβησαν πρὸς αὐτὸ εἰς δήλωσιν ὅτι θὰ ἀγωνισθοῦν εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν διὰ τὴν παλινόρθωσιν τῆς Βασιλείας οἱ πληρεξούσιοι Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας: Α. Λιβιεράτος, Γ. Μπακόπουλος, Γ. Ράλλης, Λ. Βουρδουμπᾶς, Γ. Τσόχας, Α. Μεταξᾶς, Θ. Κονίτσας, Ν. Μαντᾶς, Ν. Εὐστρατίου, Φ. Κτενίδης καὶ Ν. Κρανιωτάκης.

Εἰς τοὺς ἀνωτέρω δέον νὰ περιληφθοῦν καὶ οἱ κ. κ. Ν. Μπαλατζῆς καὶ Λ. Κριεζῆς, οἵτινες κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν τῆς Ἑθνοσυνελεύσεως συνετάχθησαν μὲ τὴν ὑπὸ τῶν 47 πληρεξουσίων ὑποβληθεῖσαν πρότασιν περὶ ποσοστοῦ.

Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας: Γ. Ἀλεξανδρόπουλος, Γ. Καλλαντζόπουλος, Θ. Καραπιπέρης, Κ. Λούρος καὶ Α. Παπαθανάσης.

Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας Ι. Μάλωσης. Ἀρκαδίας: Ἰ. Ἀνδρεόπουλος, Δ. Γιαννόπουλος, Α. Καλούτσης καὶ Α. Τροχάνης. Ἄρτης: Κ. Οἰκονομίδης, Χ. Ρίζος καὶ Χατζόπουλος. Ἀχαΐας: Δ. Στεφανόπουλος. Δράμας: Σ. Πυλίδης. Εὐβοίας: Κ. Αἰγιαλίδης καὶ Σ. Μπαλᾶνος. Ζακύνθου: Ν. Μουζάκης. Ἡρακλείου: Δ. Πολιουδάκης. Θεσσαλονίκης: Γ. Μουτσούδης, Δ. Κάκαβος, Πέπο Μαλάχ, Δ. Ἀλαλούφ. Ἰωαννίνων: Γ. Τσαβέλλας, Χ. Χρηστοβασίλης. Κερκύρας: Ἰ. Θεοτόκης, Θ. Δεσύλας, Σ. Θεοτόκης, Ἰ. Μοναστηριώτης. Κοζάνης: Ἰ. Ἀντωνιάδης καὶ Δ. Μπούσιος. Κυκλάδων: Ν. Καμπάνης καὶ Η. Καμπάνης. Λακωνίας: Α. Ἀλεξᾶκος, Ἰ. Καρελᾶς, Λ. Μαυρομιχάλης, Η. Μαυρομιχάλης, Ἰ. Σκανδαλάκης, Α. Τσιριγώτης. Λαρίσης: Ν. Ἀντωνόπουλος, Μ. Μπούρας, Α. Νικολαΐδης, Ἰ. Πάντος, Α. Σλῆμαν, Ν. Σταμούλης, Γ. Φιλιππίδης. Λασηθίου: Ε. Μιλιαρᾶς. Μεσσηνίας: Ἐμπειρίκος, Κουμουνδοῦρος, Α. Καλλαντζᾶκος, Ἰ. Λουρίδας, Φ. Μοσχούλας, Δ. Ντολιόπουλος, Γ. Σχινᾶς, Α. Τσιρώνης, Ε. Φεσσᾶς. Πειραιῶς: Κ. Δηλαβέρης, Φ. Μαντούβαλος, Π. Παναγιωτάκος. Πέλλης: Σ. Ἀνδρεάδης. Πρεβέζης: Κ. Καλκάνης. Ρεθύμνης: Μ. Σγουρός, Ροδόπης: Α. Παπαδῆμος. Σάμου: Ν. Βλιάμος, Μ. Φραγκούλης, Ε. Χατζηδάκης. Σερρῶν: Α. Ἀργυρός, Π. Ἰακώβου. Τρικκάλων: Κ. Κουκουρῖκος, Θ. Λιάτος, Φ. Χρηστοδῆμος. Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος: Α. Βελόπουλος, Α. Γραμματίκας, Θ. Πετρόπουλος, Γ. Χλωρός.

ΑΙ ΜΕΤΑΘΕΣΕΙΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΩΝ

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Χατζίσκος διέψευσε κατηγορηματικῶς τὰ γραφέντα ὅτι καταρτίζει διάταγμα δι' οὗ θὰ ἐπιτρέπεται ἡ μετάθεσις τῶν Μητροπολιτῶν.

ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΤΑΦΙΔΑ

Αὔριον συνέρχεται τὸ συμβούλιον τοῦ Α.Σ.Ο. διὰ νὰ συζητήσῃ ἐπὶ τῆς λήψεως τῶν ἐνδεικνυομένων μέτρων διὰ τὴν σταφίδα. Τὸ Συμβούλιον θὰ συνέλθῃ καὶ τὴν Δευτέραν ὅπως λάβῃ ὁριστικὰς ἀποφάσεις.

Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ ΠΡΟΣ ΤΟ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ ΤΟΥ κ. ΣΟΦΟΥΛΗ

ΞΕΠΙΚΡΙΝΕΙ ΤΑΣ ΥΠΕΡΒΟΛΑΣ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ Ο κ. ΚΟΝΔΥΛΗΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΤΙΜΩΡΙΑΝ ΤΩΝ ΥΠΑΙΤΙΩΝ

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Π. Τσαλδάρης, ἀπαντῶν εἰς τὸ τηλεγράφημα τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Φιλελευθέρων κ. Σοφούλη, ἀπηύθυνε πρὸς αὐτὸν τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα:

«Ἐλυπήθην πολὺ διὰ τὰ καταγγελλόμενα καὶ συνενοήθην ἀμέσως μετὰ τῆς Κυβερνήσεως αὐτόθι, μετὰ τῆς ὁποίας παρακαλῶ ἐπίσης συνεννοηθῆτε. Ἐπληροφορήθην τηλεγραφικῶς τὰ συμβάντα τῆς «Πατρίδος». Διετάχθησαν αὐστηραὶ ἀνακρίσεις καὶ τιμωρία τῶν ὑπαιτίων. Ἀνάγκη νὰ καταβληθῶσιν ἐκατέρωθεν προσπάθειαι περιστολῆς ὑπερβολῶν τοῦ Τύπου ἐξάπτοντος τὰ πνεύματα τοῦ λαοῦ.

Π. Τσαλδάρης»

Ὁ κ. Σοφούλης, ὁμιλῶν ἐπὶ τῆς ἀπαντήσεως τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, προέβη εἰς τὰς ἀκολούθους ἀνακοινώσεις:

«Εἶχα τὴν πεποίθησιν ὅτι ὁ κ. Πρωθυπουργὸς θὰ ἀπέδιδε τὴν προσήκουσαν προσοχὴν εἰς τὰς διαμαρτυρίας τὰς διατυπωθείσας εἰς τὸ προχθεσινόν μου τηλεγράφημα. Ἡ ἀπάντησίς του ὅμως ἀναφέρεται εἰς τὴν δίωξιν τῆς «Πατρίδος» καὶ τῶν ἄλλων ἐφημερίδων, ἀποσιωπᾷ δὲ τὰ κυριώτερα σημεῖα τοῦ περιεχομένου τοῦ τηλεγραφήματός μου, τ' ἀφορῶντα δηλαδὴ τὰς θορυβώδεις προκλήσεις καὶ τὰς ἀπροκαλύπτους καταδιώξεις τῶν ὀργάνων τῆς ἐξουσίας κατὰ πάσης δημοκρατικῆς ἐκδηλώσεως τοῦ λαοῦ. Συμμερίζομαι καὶ ἐγὼ τὰς παρατηρήσεις τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ διὰ τὰς ὑπερβολὰς τοῦ Τύπου καὶ εὐχομαι ὅπως καταβληθῇ κάθε προσπάθεια πρὸς περιστολὴν αὐτῶν. Ἡ προσπάθεια ὅμως αὐτὴ πρέπει νὰ καταβληθῇ κυρίως ἐκ τῆς πλευρᾶς τῶν βασιλοφρόνων ἐφημερίδων, ὅπου γίνονται καὶ αἱ μεγαλύτεραι παρεκτροπαί».

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΚΟΝΔΥΛΗ

Ὁ προεδρεύων τῆς κυβερνήσεως κ. Κονδύλης, ὑπ' ὄψιν τοῦ ὁποίου ἐτέθη τὸ ἀνωτέρω τηλεγράφημα τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ εἰδικῶς τὸ σημεῖον εἰς τὸ ὁποῖον γίνεται λόγος περὶ συνεννοήσεως Κυβερνήσεως καὶ Ἀντιπολιτεύσεως σχετικῶς μὲ τὰς σκηνάς, ἐδήλωσεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις, εὐθὺς ὡς συνέβησαν τὰ ἔκτροπα, ἔδωκεν αὐστηρὰς διαταγὰς διὰ τὴν σύλληψιν καὶ παραδειγματικὴν τιμωρίαν τῶν ἐνόχων.

«Ἐὰν ὅμως, ἐσυνέχισεν ὁ κ. Κονδύλης, ὁ κ. Σοφούλης γνωρίζῃ τίποτε περισσότερον ἀπὸ ὅ,τι γνωρίζουν αἱ ἀρχαί, δὲν ἔχει παρὰ νὰ τὸ καταγγείλῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἡ ὁποία θὰ ἐνεργήσῃ καταλλήλως».

Η ΝΕΑ ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΜΕ ΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑΝ ΥΔΑΤΩΝ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ Η ΜΕΙΩΣΙΣ ΤΟΥ ΔΑΝΕΙΟΥ ΥΔΡΕΥΣΕΩΣ

Ὑπεγράφη προχθὲς μεταξὺ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὡς ἐκπροσώπου τοῦ Δημοσίου, καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Ἑταιρείας Ὀδλεν ἡ νέα σύμβασις, δι' ἧς ρυθμίζονται ἐπὶ νέων βάσεων αἱ σχέσεις μετὰ τῆς Ἑταιρείας Ὑδάτων. Μεταξὺ ἄλλων διὰ τῆς νέας συμβάσεως ὑποβιβάζεται ὁ τόκος τοῦ δανείου ὑδρεύσεως.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Γ. Πεσμαζόγλου προέβη σχετικῶς εἰς τὰς κάτωθι δηλώσεις.

«Προχθὲς ὑπεγράφη ἡ συμφωνία μὲ τοὺς ἐκπροσώπους τῶν ὁμολογιούχων διὰ τὸν ὁριστικὸν διακανονισμὸν τοῦ δανείου ὑδρεύσεως 8 %. Δύο σημαντικαὶ διατάξεις τῆς νέας συμβάσεως εἶνε, ἐκεῖναι, δυνάμει τῶν ὁποίων ὑποβιβάζεται ὁ τόκος τοῦ δανείου ἀπὸ 8 % εἰς 4 % καὶ παρατείνεται ὁ χρόνος τῆς ἀποσβέσεως τοῦ δανείου μέχρι τοῦ 1982. Ἐν συνεπείᾳ τούτων, ἡ ἐτησία τοκοχρεωλυτικὴ δόσις ἀπὸ δολλάρια 1 ἑκατομμύριον, ἤτοι ἀπὸ 107 ἑκατομμύρια δραχμῶν περίπου, ὑπεβιβάσθη εἰς δολλάρια 455.000, ἤτοι εἰς 49 περίπου ἑκατομμύρια δραχμῶν. Τὸ σύνολον τῶν εἰσπράξεων τοῦ φόρου ὑδροληψίας ἐξ 115 ἑκατομμυρίων δραχμῶν ἐτησίως, δὲν θὰ ἀποτελέσῃ ἔσοδον τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὡς κακῶς ἀνεγράφη εἴς τινας ἐφημερίδας, ἀλλὰ θὰ χρησιμοποιηθῇ διὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ δικτύου ὑδρεύσεως τῶν πόλεων Ἀθηνῶν — Πειραιῶς, διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ὑπονόμων καὶ διὰ τὴν κατασκευὴν ἀντιπλημμυρικῶν ἔργων. Συμφώνως πρὸς τὴν σύμβασιν, οἱ ὁμολογιοῦχοι παραιτοῦνται ἤδη ὁριστικῶς τῆς ρήτρας τοῦ χρυσοῦ, ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰ δεδουλευμένα τοκομερίδια ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ 1932 μέχρι σήμερον, οἱ ὁμολογιοῦχοι ὑποχρεοῦνται νὰ θεωρήσουν ὡς ἐξοφληθεῖσαν πᾶσαν ἀπαίτησίν των μὲ τὸ καθορισθὲν ποσοστὸν τοῦ προσωρινοῦ διακανονισμοῦ τοῦ δημοσίου χρέους.

Διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν δικαιωμάτων τῶν ὁμολογιούχων, διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ δικτύου ὑδρεύσεως καὶ τὴν διανομὴν τοῦ ὕδατος, ὑπάρχει, ὡς γνωστόν, ἡ Ἑλληνικὴ Ἑταιρεία Ὑδάτων, ἡ ὁποία τὸ ἑλληνικὸν Δημόσιον ἔχει ἀναλάβει τὴν συμβατικὴν ὑποχρέωσιν νὰ διατηρήσῃ μέχρι πλήρους ἐξοφλήσεως τοῦ δανείου. Ἡ Ἑταιρεία ἐλάμβανεν ὡς ἀμοιβήν της 7 ½ % ἐπὶ τῶν ἐνεργουμένων παρ' αὐτῆς ἐτησίως εἰσπράξεων. Ἠρνήθημεν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τὴν ἐξακολούθησιν τῆς καταβολῆς τοιαύτης ὑπερόγκου ἀμοιβῆς εἰς τὴν Ἑταιρείαν καὶ μετὰ μακρὰς διαπραγματεύσεις κατελήξαμεν εἰς νέαν ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου συμφωνίαν, ἥτις διετυπώθη εἰς ἰδιαιτέραν μετὰ τῆς Ἑταιρείας σύμβασιν, ἣν ὑπέγραψα ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας συναδέλφου μου κ. Π. Ράλλη. Κατὰ τὴν συμφωνίαν ταύτην, ἡ ἀμοιβὴ τῆς Ἑταιρείας περιωρίσθη πλέον διὰ τὸ μέχρι μὲν τοῦ 1952 χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 7 ½ % εἰς 4 %, διὰ δὲ τὸ μετέπειτα χρονικὸν διάστημα, ἡ ἀμοιβὴ τῆς Ἑταιρείας θὰ καθορίζεται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου κατὰ τὴν ἀπολύτως ἐλευθέραν κρίσιν του. Ἐὰν μετὰ τὸ 1952 ἡ Ἑταιρεία δὲν ἀποδεχθῇ τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἑλληνικοῦ Δημοσίου διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς ἀμοιβῆς, οἱαδήποτε καὶ ἐὰν εἶνε αὕτη, τότε ἡ Ἑταιρεία διαλύεται ἄνευ οὐδενὸς δικαιώματος ἀποζημιώσεως, τοῦ Δημοσίου δικαιουμένου ν' ἀναθέσῃ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὰ καθήκοντα τῆς Ἑταιρείας εἰς ἄλλον ὀργανισμόν. Ἡ Ἑταιρεία διατηρεῖ μόνον τὸ δικαίωμα προτιμήσεως ἐπὶ ἴσοις ὅροις.

Ἡ Ἑταιρεία μέχρι τοῦδε δὲν ὑπέκειτο εἰς κανένα ἔλεγχον, ὅταν δὲ τὸ Δημόσιον ἐζήτησε ν' ἀσκήσῃ ἔλεγχον, ἡ Ἑταιρεία κατέφυγεν εἰς διαιτησίαν καὶ ἐκέρδισε τὴν ὑπόθεσιν. Παρὰ ταῦτα ἐπετεύχθη ὅπως διὰ τὸ μέχρι 1952 χρονικὸν διάστημα πᾶσα προμήθεια τῆς Ἑταιρείας, ὑπερβαίνουσα τὰ 1000 δολλάρια, ὑπόκειται εἰς τὴν προηγουμένην ἔγκρισιν τοῦ Δημοσίου. Εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Δημοσίου ὑπόκειται ἐπίσης οἱαδήποτε αὔξησις τοῦ ὑπάρχοντος προσωπικοῦ τῆς Ἑταιρείας καὶ τῆς μισθοδοσίας αὐτοῦ. Διὰ τὸ μετὰ τὸ 1952 διάστημα, ἐὰν ἡ Ἑταιρεία δεχθῇ τοὺς ὅρους τοῦ Δημοσίου, θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ παραμένῃ καὶ τὸ Δημόσιον θὰ εἶνε ἐλεύθερον νὰ διατυπώσῃ τοὺς νέους ὅρους ἐλέγχου, κατὰ τὴν ἀπόλυτον αὐτοῦ κρίσιν.

Διὰ τῆς ὑπογραφείσης συμβάσεως διεκανονίσθησαν ἐπίσης πᾶσαι αἱ μεταξὺ τῆς Ἑταιρείας διαφοραὶ